

nu er stærk Trang til Udvidelser, særlig hvad angaar Lossesporene. Jeg har i den Anledning henvendt mig til Jærnbanebestyrelsen, men bestandig faaet det Svar, at der ikke var flere Penge paa denne Konto, og at disse Udvidelser derfor ikke kunde udføres. Lignende Klager fremkomme idelig ogsaa her i Tinget, og jeg synes derfor, at der er al mulig Grund for den ærede Minister til at søge denne Bevilling forhøjet med et ikke saa ringe Beløb. Jeg vil derfor tillade mig at gøre en Henstilling i saa Henseende.

Medens jeg har Ordet, kunde jeg dog have Lyst til at gøre en mere almindelig Bemærkning. Det er med en sjælden Enighed, at det ærede Finansudvalg i Aar har indstillet de civile Budgetter til Tingets Vedtagelse. Der plejer at være enkelte Medlemmer af Udvalget, særlig Landbo-repræsentanter, som tage Afstand paa enkelte Spørgsmaal, naar de se, at Udvalget vil gaa alt for flot til Værks, men i Aar synes alt at gaa op i den skønneste Enighed. Jeg maa sige, at jeg ikke er saa overordentlig glad ved denne Enighed. Jeg frygter for, at det er Udslag af en vis Handelspolitik, som til sidst vil gaa ud over Statens Tarv. Jeg skal blot nævne et Eksempel med Hensyn til Postvæsenets Budget. Jeg synes, der er opnaaet Enighed om Ting, som jeg for mit Vedkommende ikke fuldt ud kan billige. Det var med en vis Tilfredsstillelse, jeg hørte den ærede Ordfører udvikle, at Postvæsenets Budget i de senere Aar gav stigende Overskud, endogsaa fra 1890 til afvigte Finansaar stigende fra 35,000 til 662,000 Kr. I mit stille Sind gjorde jeg mig Haab om, at Staten der vilde have en god Indtægtskilde, men efterhaanden som den ærede Ordfører kom frem i sin Udvikling, svandt dette Haab, idet han endte med at meddele, at der paa Budgettet er beregnet et Underskud af 50,000 Kr. Nu skal jeg straks sige, at den Bevilling, som Udvalget enstemmig indstiller om en Lønningsforhøjelse til Landpostbudene, vil jeg med Glæde stemme for. Landpostbudene have gaaet for en ringe Løn, og det maa vel erindres, at deres Bestilling er af den Beskaffenhed, at ikke ret mange ere arbejdsdygtige i den saa længe, som i mange andre Bestillinger. Derimod fremkom der en Udtalelse fra den ærede Ordfører, som faldt mig noget for Brystet. Det var med Hensyn til denne forøgede Omdeling, som skal foregaa i Kjøbenhavn. Finansudvalget har forespurgt Ministeren, om den ikke kunde spares, men Ministeren har svaret,

at han troede ikke, der kunde spares noget videre. Det forekommer mig rigtignok noget flot. Kjøbenhavnerne faa deres Post 6 Gange om Dagen, nu skulle de have den otte Gange om Dagen. Jeg gad for Resten vide, om det overhovedet er til nogen Nytte undtagen for enkelte store Handelshuse. Endvidere skal jeg meddele, at disse store Handelshuse have visse Rettigheder paa et Postkontor, idet der er enkelte Rum, hvor deres Sager blive lagte hen, og hvor de saa kunne hente dem uden for Omdelingstiden. Jeg synes unægtelig, at det er noget flot over for os Landboere, som ere svært godt fornøjede med at faa Posten tilbragt en Gang om Dagen. Ville vi have den uden for Tiden, maa vi virkelig selv træffe de fornødne Foranstaltninger i den Retning og have Bekostning med at sende Bud til Posthuset o. s. v. Der er heller ingen Tvivl om, at dette Forslag, som selvfølgelig bliver vedtaget, vil medføre Konsekvenser. Vi hørte allerede det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) udtale, at naar det regner paa Præsten, drypper det paa Degnen, og man kan være sikker paa, at naar de i Kjøbenhavn faa deres Post otte Gange om Dagen, skulle Provinsbyerne nok ogsaa forlange en forøget Omdeling. Nu er det et Spørgsmaal, om dette overhovedet kan betale sig. Den ærede Ordfører nævnedes ikke den Sum, det vilde koste at faa denne forøgede Omdeling, men i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget staar anført, at der foreslaas ansat 90 ny Omdelingsbude. „Den hertil fornødne Bevilling er opført under Konto A. 3, a—e.“ Denne Konto er opført med ca. 150,000 Kr. mere end i Fjor, som jeg antager nærmest hidrører fra denne forøgede Omdeling. Hvis den ærede Ordfører gennem Finansudvalget tør udtale, at der i alt Fald er en stor Sandsynlighed for, at denne forøgede Udgift vil betale sig, ja, lad dem saa have den Behagelighed, men hvis det skal gaa ud over Statskassens Tarv, synes jeg rigtignok, at det er en flot Foranstaltning, som nok vil drage Konsekvenser efter sig. Der fremkom ligeledes fra den højtærede Indenrigsminister en Ytring, som ogsaa giver mig Anledning til Betænkelighed. Han ytrede, at han vel kunde acceptere denne Lønningsforhøjelse til Landpostbudene, men at han bestemt maatte fastholde, at der saa skulde gennemføres en Revision af Postloven, som jeg ikke tvivler om vil koste mange Penge, og den højtærede Minister behøvedes tillige, at det i en nær Fremtid vilde blive nødvendigt at